

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 342/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 70/2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2009 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I

(ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 70/2006 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom s poznámkou, že „všetky vyplnené potrebné formuláre... pošlem súdu po obdržaní rozhodnutia ústavného súdu, že moju sťažnosť prijíma na ďalšie konanie“.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«Naposledy bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky /ďalej len ústavný súd/ doručená sťažnosť na prietahy spôsobené Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 70/2006 dňa 22. júla 2009. Sťažnosťou som namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú uznesením III. ÚS 211/09-7 zo dňa 28. júla 2009. Ústavný súd odmietnutie sťažnosti zdôvodnil, citujem zo str 3. 3 ods. uznesenia III. ÚS 211/09-7 takto: „Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľ predtým, ako sa obrátil na ústavný súd /pred 22. júnom 2009, konkrétne 30. apríla 2009/ sťažnosť na prietahy v konaní/, na ktorú mu odpovedala listom z 15. mája 2009 predsedníčka Okresného súdu Bratislava I - ďalej len okresný súd, ktorým uznala jeho sťažnosť za dôvodnú/ takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom aj so zreteľom na to, že odpoveď na jeho sťažnosť mu bola doručená koncom mája - nie je pravda, bola mi doručená 16. mája 2006 - pozn. sťažovateľa - nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Okresný súd navyše vo svojom vyjadrení ubezpečil sťažovateľa, že vec bude ďalej sledovať, aby už k zbytočným prietahom nedochádzalo.“ Ďalej v uznesení ma ústavný súd upozorňuje, že ak budú prietahy predsa len pokračovať, môžem sa opakovane obrátiť svojou sťažnosťou na ústavný súd, čo týmto aj robím.

Je nesporné, že až na jeden procesný úkon - výzva na doplnenie j žalobného návrhu, ktorú mi súd doručil rok po podaní mojej žaloby, po dobu troch rokov v rámci prípravného konania súd neurobil nič. Prípravné konanie neukončil ani po troch rokoch, pretože nielen nevytýčil vo veci pojednávanie, ale ani po troch rokoch od podania mojej žaloby v tejto veci súd nerozhodol o mojej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovení právneho zástupcu.

Dotknutý okresný súd nekonal vo veci ani po podaní mojej sťažnosti na prietahy vo veci 22 C 70/2006 podaním zo dna 30. apríla 2009 a to napriek zrejme formálnemu prísľubu

predsedníčky súdu, že na plynulý priebeh konania dohliadne. Nestalo sa tak, alebo jej príkaz konať bez prieťahov nebol z mne neznámych dôvodov dostatočne, resp. nateraz vôbec nebol rešpektovaný. Od podania sťažnosti na prieťahy predsedníčky okresného súdu uplynuli viac ako tri mesiace, čo je dostatočný časový priestor na to, aby súd vo veci konal. Z hľadiska postupnosti a dôležitosti vykonania úkonov, mal súd v priebehu troch mesiacov od podania mojej sťažnosti na prieťahy predsedníčke okresného súdu, aspoň rozhodnúť o mojej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Po dobu ďalších troch mesiacov nečinnosti sa nič v tejto veci na dotknutom súde neudialo. Preto, ako ma to upozornil ústavný súd, využívam možnosť zjednania nápravy podaním tejto opakovanej sťažnosti na prieťahy v konaní pod sp. zn. 22 C 70/2006 ústavnému súdu.»

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„- aby spravodlivým rozhodnutím o mojej sťažnosti zaviazal dotknutý Okresný súd Bratislava I, aby konal v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 70/2006 bez prieťahov pod hrozbou prijatia prípadných ďalších účinných sankcií v prípade, že okresný súd nebude plniť príkaz ústavného súdu,

- aby ústavný súd zaviazal dotknutý okresný súd vyplatiť mi spravodlivé zadošťačenie ako odškodnenie na nepriaznivé dopady a poškodenia, ktoré mi nateraz spôsobil dotknutý okresný súd, pretože nekonal vo veci v primeranom časovom limite...

- aby ústavný súd zaviazal dotknutý okresný súd k úhrade môjho zastúpenia, pretože pred ústavným súdom možno konať len pri právnom zastúpení právnikom z radov advokátov.“

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06).

V súvislosti s uplatnením sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej orgánu štátnej správy všeobecných súdov ústavný súd už vyslovil, že je potrebné poskytnúť všeobecnému súdu časový priestor na prijatie opatrení s cieľom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho prípadnou nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou (IV. ÚS 78/07).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu využil možnosť postupu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) a podaním doručeným predsedníčke okresného súdu 5. mája 2009 uplatnil sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, pričom predsedníčka okresného súdu v odpovedi sťažovateľovi uznala sťažnosť ako opodstatnenú a súčasne vyslovila prísľub, že bude vec priebežne sledovať tak, aby k prietahom v tomto konaní zo strany okresného súdu nemohlo dochádzať.

Z obsahu sťažnosti taktiež vyplýva, že o takmer identickej sťažnosti sťažovateľa, ktorou namietal porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 70/2006, ústavný súd už rozhodol uznesením sp. zn. III. ÚS 211/09 z 28. júla 2009, ktorým bola sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia vyplýva, že ústavný súd dospel k záveru, že hoci sťažovateľ podal predtým, ako sa obrátil na ústavný súd (22. júna 2009), sťažnosť na prietahy v konaní (v máji 2009), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom aj so zreteľom na to, že odpoveď na jeho sťažnosť mu bola doručená iba koncom mája 2009 (sťažovateľ uvádza, že mu bola doručená už 16. mája 2009, pozn.), nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou.

Po odmietnutí sťažnosti bola 7. septembra 2009 (18 dní po doručení uznesenia o odmietnutí jeho predchádzajúcej sťažnosti v tej istej veci, ktoré prevzal 25. augusta 2009) doručená ústavnému súdu opakovaná sťažnosť, v ktorej sťažovateľ opätovne namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v napadnutom konaní.

Ústavný súd zistil, že okresný súd 16. septembra 2009, teda po podaní sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedníčke okresného súdu (doručenej 5. mája 2009), zaslal sťažovateľovi tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov“, pričom podľa informácie okresného súdu po vyplnení, potvrdení a vrátení uvedeného tlačiva sťažovateľom bude okresný súd vo veci ďalej konať.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že opakované podanie sťažnosti, ktorou sa namietajú zbytočné prietahy v konaní v krátkom časovom odstupe (v okolnostiach danej veci po uplynutí 18 dní) od doručenia uznesenia o odmietnutí predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľa (založenej na rovnakých dôvodoch a týkajúcej sa totožného konania) pre jej zjavnú neopodstatnenosť, nemôže vytvárať dostatočný podklad

pre takú zmenu náhľadu na skutkový stav veci, ktorý by odôvodňoval splnenie podmienok na iné rozhodnutie v tej istej záležitosti.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z dôvodu odmietnutia sťažnosti sa už ústavný súd ďalšími sťažovateľom uplatnenými nárokmi vrátane žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2009